

četka ali pa je prefinjena karakternost izvirnika tolika, da ji Vidmar v cvetje prav nič ni znal? Resova knjiga (4) je oblikovno reprezentativna in le povprečno dobro prevodništvo. Filološko stvarno in strogo jezikovno oceno (T. Debeljak) je izzval prevajatelj sicer sam, ker je imel pri opremi knjige očiten namen, prevod izdati mimo ljudskega še kot znanstveno literarnost. Za vse štiri prevajalce veljaj nauk in opomnja, da imamo Slovenci, hvala Bogu, še vedno zrele mojstre v prevajanju. Vsi manjši naj se tega posla z ljubeznijo uče pri Župančiču, Levstiku, Ton. Debeljaku, Sovretu in Iz. Cankarju. Dr. I. P.

Rožice sv. Frančiška. Poslovenil in uvod napisal Alojzij Res. Gorica, 1927.

S tem nedvomno tudi jezikovno ambicioznim prevodom, o katerega kvalitetah prepuščamo sodbo bolj poklicanim, smo dobili Slovenci za naše dosedanje razmere tudi tipografsko redko zrelo knjigo, ki ravno s te strani ne sme ostati neopažena. Vsaj sistemu, po katerem je sestavljena, ne bi bilo kaj oporekati. Z izvršitvijo pa je pri nas sploh še križ, tako n. pr. tisk sem in tja ni zadosti čist. Umetniško vrednost te knjige pa povzdigujejo posebno ilustracije Toneta Kralja. Po svojem črno-belem značaju se absolutno prilegajo tipografskemu okviru in zdi se nam neprimerno, da so natisnjene na finejšem papirju za umetniški tisk kot priloge ter bi jih rajši videli vestno odtisnjene med tekstom na enakem papirju kakor on. Prilog je šest in predstavljajo scene: Brat Bernard v Bologni, Kristus med brati, Sv. Frančišek pridiga pticam, Brat volk, Pridiga sv. Frančiška v Asisiju ter Sv. Anton pridiga ribam.

Radi vsebinskih kvalitet in radi njene res adekvatne umetniške oblike želimo ti knjigi, katere jezik je odet z rahlo patino naše polpretekle knjižne slovenščine¹ in se nam nikakor ne zdi tako slab kakor nekim kritikom — da najde hvaležnih kupecev in bravev. Frst.

Propagandno slovstvo

1. Naša največja kulturna naloga. Akademija znanosti in umetnosti. — Narodna galerija. Izdala in založila Narodna galerija v Ljubljani, 1927.

2. Pomen univerze v Ljubljani za Slovence in državo SHS. Ljubljana, 1928.

3. Milan Vidmar: Das elektrotechnische Institut der Jugoslavischen Universität Ljubljana. Razširjen ponatis iz »Elektrotechnik und Maschinenbau«. Dunaj, 1928.

Prva okusno izdana propagandna brošura vsebuje: 1. Poziv vsem Slovincem, da se odzovejo na

¹ Odtod pač marsikak »germanizem«. Drugo pa je vprašanje vsebinsko izčrpne točnosti — tu se pa popolnoma izrekamo za načelo: prevajajo naj samo najzrelejši mojstri sloga in jezika! Nezrelim prevodom naj bi se knjižni trg sploh zaprl. Da se jim posveča pri nas razmeroma mala pažnja, temu je vzrok pomanjkanje doraslih kritikov. Večina naših kritikov prevod pač mehanično analizira, ne povzpne se pa do presoje prelitja vsebine v adekvatno jezikovno formo.

nabiralno akcijo za ustanovni fond slovenske akademije znanosti in umetnosti in za ustvaritev prostorov za Narodno galerijo, ki je že eno leto brez strehe. — 2. Propagandni govor, ki ga je govoril dne 9. maja 1917 v Ljubljani dr. Dragotin Lončar na slavnostnem večeru, s katerim so Nar. gal., Pravnik, Slovenska Matica in Znanstveno društvo za humanistične vede otvorili nabiralno propagandno akcijo. Lončarjev govor nudi pregledno informacijo o zgodovini in sedanjem stanju slovenskih znanstvenih in umetniških teženj. — 3. Članek rektorja univerze dr. R. Nahtigala z naslovom Nekaj kratkih pripomb o pomenu, potrebi in nalogah akademije znanosti v Ljubljani. Članek na konkretnih, pri nas večinoma še niti ne načelih nalogah ilustrira ogromni kulturni pomen te ustanove za Slovence. — 4. Članek dr. Jos. Regalija z naslovom Gospodarske potrebe slovenske »Akademije znanosti in umetnosti« in »Narodne galerije«. Temu članku je dodan tudi talni načrt projektirane galerije v 1. nadstropju Narodnega doma; razlaga in utemeljuje gmotne potrebe te akcije. Prav nič niso pretirane njegove besede, ko trdi: »Ustanovitev slovenske »Akademije znanosti in umetnosti« in »Narodne galerije« je izmed najznamenitejših momentov v naši zgodovini. Naj bi razumel ta veliki moment vsak Slovenec in narod v celoti ter napel vse svoje izmučene moči, da se izpolni veliki namen!«

Želimo, da bi tehtne, precizne in jasne besede, ki jih brez reklamne vsiljivosti vsebuje ta propagandna knjižica, našle odmev v vseh slovenskih srcih!

Druga knjižica predstavlja tiskano propagandno spomenico o slovenski univerzi, podpisano po vseh slovenskih kulturnih društvih. Spomenica, ki je izšla tudi v srbohrvaščini, je posledica boja za neokrnjeno slovensko univerzo, ki se je razvnel lansko jesen in v jasnih, jedrnatih besedah opozarja na vse zgodovinske, nacionalnopolitične in znanstvene momente, ki zahtevajo njeno neokrnjenost. Knjižica nudi obenem jasno sliko o ogromnem pomenu univerze za slovensko kulturno življenje.

Tretja publikacija je tudi posledica boja za univerzo in nam stvarno riše obseg, delovanje in pomen elektrotehničnega inštituta ljubljanske univerze, katerega ustroj tolmačijo tudi slike njegovih naprav.

Vse tri skup predstavlja zanimiv pojav naše kulturne sedanjosti. Frst.

Srbo-hrvatsko slovstvo

Ko je ko u Jugoslaviji. 2. izdanje (latinicom). Izdanje »Jugoslovenskog Godišnjaka« (Beograd) i »Nove Evrope« (Zagreb), 1928.

Ta praktična knjiga predstavlja temeljito predelan in povečan seznam važnih živečih osebnosti naše države, ki je izšel prvič leta 1926. v XVI. poglavju »Godišnjaka kraljevine SHS«. Naslov je povzet po znamenem angleškem priročniku »Who is who«, ki je bil tudi vzor za to knjigo.

Gradivo je razvrščeno po alfabetskem redu imen opisanih oseb. Navaja se ime, rojstno leto in kraj, šole, kariera, glavna dela in odlikovanja; posebno